

РЕШЕНИЕ

№ 228

гр. София, 10.01.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 19.10.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6252** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.

Делото е образувано по жалба от Ц. Т. Б. и И. Н. Т., двамата от [населено място], срещу заповед № РД-09-50-118/19.02.2015 г. на главния архитект на Столична община, с която по т. 1 е одобрен проект за изменение на план за регулация на м. „Зона В-17“, кв. 39в, промяна в отреждането на УПИ Х.-26 в УПИ Х.-369 за поземлен имот с идентификатор 68134.512.369 по зелените цифри и зачертавания, съгласно приложен проект; по т. 2 Работен устройствен план в обхвата на УПИ Х. от кв. 39, м. „Зона В-17“, с корекции във виолетов цвят, по приложения проект.

Твърденията са, че заповедта не отговаря на материалноправните предпоставки и е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Конкретно се сочи, че заповедта е издадена при липса на основанията по чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ, нарушен бил чл. 113, ал. 1 от ЗУТ и изискването за целесъобразно застрояване по чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, както и на правилата по чл. 36, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ.

В съдебно заседание оспорващите Ц. Т. Б. и И. Н. Т. се представляват от адв. М., която поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – главният Архитект на Столична Община се представлява от юриск. Г., която аргументира неоснователност на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], с управител Ф. Х. А. С., се представлява от адв.

Л., която счита жалбата за неоснователна.

Заинтересованите страни С. Н. Т., Т. Н. Т. Е. И. Т., А. А. В. и А. И. В., за съдебно заседание редовно уведомени, не се явяват, не се представляват и не ангажират становище.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от нотариален акт № 16, том Х., дело № 2932/1991г. (л. 30) Ц. Т. Т. е собственик на жилище, находящо се на втори етаж на сграда в [населено място], [улица], заедно с 1/2 ид.ч. от общите части на сградата и 1/3 ид.ч. от дворното място, съставляващо имот с пл. № 1 от кв. 39, по плана на [населено място], м. „ГГЦ-Зона В-17“. Съгласно нотариален акт № 34, том VII, рег. № 11621, дело № 1035/2002г. (л. 97) Ц. Т. Б. е придобила първи етаж от двуетажна жилищна сграда, находяща се в [населено място], м. „ГГЦ-Зона В-17“, заедно с 1/2 ид.ч. от общите части на сградата и 1/6 ид.ч. от дворното място, съставляващо УПИ I-1 от кв. 39, по плана на [населено място], м. „ГГЦ-Зона В-17“

Съгласно нотариален акт № 152, том I, рег. № 6757, дело № 109/2008г. (л. 34) И. Н. Т. е собственик на едноетажна жилищна сграда, находяща се [населено място], [улица], заедно с 1/3 ид.ч. от дворното място, съставляващо УПИ I-1от кв. 39, по плана на [населено място], м. „ГГЦ-Зона В-17“.

Съгласно нотариален акт № 32, том I, рег. № 1093, дело № 31/2008г. (л. 78) [фирма], с управител Ф. Х. А. С. е собственик на имот, находящ се в [населено място], р-н „С.“, [улица], съставляващ УПИ Х.-25, в кв. 39в по плана на [населено място], м. „ГГЦ-Зона В-17“, ведно с находящата се в имота жилищна сграда от 91 кв.м.

Със заявление вх. № ГР-70-00-222/13.06.2013г. [фирма] е искано да бъде издадена виза за проектиране на жилищна сграда в УПИ Х.-25, кв. 39в, м. „ГГЦ-Зона В-17“, по плана на [населено място], р-н С., [улица]. С писмо № ГР-70-00-222/21.06.2013 г. главният архитект на СО указва на заявителя да се изработи и представи работен устройствен план /РУП/ за УПИ Х.-26, като се спазят изискванията на чл. 113, ал. 2 от ЗУТ тъй като за кв. 39в е предвидено свързано застрояване в повече от два урегулирани имота в това число и УПИ Х.-26. Със заявление, вх. № ГР-70-00-222/06.11.2013г. от [фирма] са представени за одобрение проект на РУП за УПИ Х.-26, кв. 39в. Разработеният РУП е проектиран върху основата на ЧЗРКП за кв. 39в, парцели от I до Х., одобрен със заповед РД-50-09-294/07.07.1993 г.; ЗРКП м.„Б. зона Б-17 част“, одобрен със заповед РД-09-50-742/29.12.1994 г. и РД-09-50-203/06.04.1999 г. поправка за ЯФГ на главния архитект на С.. При условията на чл. 128 ал. 3 от ЗУТ кметът на р-н „С.“ съобщава на заинтересованите лица за проекта на РУП. По проекта постъпват два броя възражения: възражение вх. № АС-9400-74/10.02.2014 г. от Ц. Т. Б. и възражение вх. № АС-6602- 128/11.02.2014 г. от И. Н. Т., двамата съсобственици в УПИ I-1, кв.39в, м-ст „Зона Б-17“. Проектът е разгледан от Общинският експертен съвет по устройство на територията /ОЕСУТ/ - т/ 6 по протокол № ЕС-Г-60/05.08.2014г. и е съгласуван с отделите на Н., при което възраженията се разглеждат и не се уважават, с мотиви, че застрояването на квартала е одобрено с влязъл в сила предходен план, а с представения РУП не се е променял характера и начина на застрояване.

След служебни указания поради влязла в сила КKKP, одобрени със заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. е направено и изменение на плана за регулация /И./ в съответствие с чл. 115, ал.1 и ал 2 от ЗУТ, като УПИ Х.-26, кв. 39в, м. „Зона Б-17“, р-н „С.“ е идентичен с ПИ 369 с единен идентификационен номер 68134.512.369.

С решение по т. 10 от протокол № ЕС-Г-73/07.10.2014г. ОЕСУТ приема проекта за РУП по заявление вх. ГР-70-00-222/2013 г. На основание последното се издава заповед на главният архитект на СО № РД-09.50-118/19.02.2015 г. за одобряване на И. и РУП за УПИ Х.-26, кв. 39в, м. „Зона Б-17“, р-н „С.“ идентичен с ПИ 68134.512.369. /стр.68 и 76 по делото/.

По делото са назначени и изслушани първоначална и допълнителна съдебно-технически експертизи с в.л. Р. Г., които съдят кредитира като компетентни, обективни и безпристрастни.

Според първоначалната СТЕ съгласно одобреният ЗРКП със заповед РД-09-50-742/29.12.1994 г. и РД-09-50-203/06.04.1999 г. поправка за ЯФГ на главният архитект на С., за местност „Б. зона Б-17 част“ е предвидено свързано застрояване по ул. К. в което попадат УПИ Х.-26, УПИ 1-1, УПИ Х.-24 и др. по реда, както и тези през улицата УПИ 1-26, Х.-25, ХХ-20 от кв.39б. В това предвиждане сградата в УПИ Х.-24 е изградена до кота корниз 564,82 при одобрена 569, 50, в УПИ 1-1 е предвидено застрояване на калкан с кота корниз 566,00 и в УПИ Х.-26 е предвидено застрояване на три височини/ +5, +4, +3/ за да бъдат спазени изискванията за разстояния на сградите на основното застрояване до страничните регулации и до дъното на парцела, както и разстоянията между жилищните сгради на основното застрояване през улица, /условия на чл.31 и 32 от ЗУТ/. В одобреният ЗРКП за м-ст „Б. зона Б-17 част“, кв.39в със заповед РД-09-50-742/ 29.12.1994г. и РД-09-50-203/06.04.1999г. за поправка за ЯФГ на главният архитект на С. е предвидено свързано застрояване по ул. К. в което попадат УПИ Х.-26 и УПИ I-1.

Съгласно Общият устройствен план /ОУП/ на С., УПИ Х.-26 попада в територия „жилищна зона с преобладаващо високо застрояване“- ЖГ.

Показатели за зоната ЖГ, съгласно изискванията на чл.16 от Наредба №7 и по Приложение 2 към чл.3, ал. 2 от ЗУЗСО: максимална плътност на застрояване - 60% максимален К. – 3,5, максимална кота корниз - 26м, минимална озеленена площ- 20%, минимум висока растителност - 50% от минималната озеленена площ

В скицата от КKKP приложена по делото на стр. 77 показателите за начин на трайно ползване се разминават с тези от ОУП - урбанизирана територия с ниско застрояване при която максимална плътност на застрояване е 30% максимален К. - 1,0 максимална кота корниз - 10м, минимална озеленена площ- 60%, минимум висока растителност — 50% от минималната озеленена площ.

Към РУП за УПИ Х.-26 кв. 39в , м. „Зона Б-17“, р-н „С.“ има изработена експертна оценка за състоянието на трайната дървесна растителност съгласно чл.19 ал.4 от ЗУЗСО. В частта има геодезическо заснемане на съществуващата растителност, както и оценка на същата /л. 144 - 156 по делото/.

Към момента на геодезическото заснемане 2013г. на жилищната сграда в УПИ Х.-26 кв. 39в, м. „Зона Б-17“, р-н „С.“ идентичен е ПИ 68134.512.369. от действащият регулационен и кадастрален план, отразено на л.113 по делото, се установява , че разстоянията между основното застрояване са спазени.

Касателно сградите в УПИ I-1, кв. 39, вещото лице сочи, че според данни от собствениците, същите са строени през 1937-1938г. и в р-н С. няма съхранени работни

проекти и разрешения за строеж. Сградите са нанесени като съществуващи в дворищната регулация на имота утвърдена със заповед № 204/08.04.1937г, както и в действащият ЗРКП утвърден със заповед РД-09-50-742/ 29.12.1994 г.

Посочено е още, че няма предходен РУП за УПИ Х.-26 и УПИ I-1 от кв. 39в, м. „Зона Б-17“, р-н „С.“, СО.

С проекта за И. за УПИ Х.-26 /ПИ 68134.512.369 по КККР/ не се променят границите на двата съседни имота УПИ Х.-26 и УПИ I-1. Същото се установява от комбинираната скица издадена от Г. С.. /л. 76 от делото/

Кадастралната карта и кадастралните регистри за този район са одобрени със заповед № РД-18-53/23.11.2011г. на изпълнителният директор на АГКК. Границите на ПИ 68134.512.370 са идентични с тези от дворищната регулация от 1937г. и с границите на УПИ I-1 от действащият ЗРКП утвърден със заповед РД-09-50-742/29.12.1994г. видно от комбинирана скица за пълна или частична идентичност приложена към проекта за изменение на плана за регулация /л. 68 от делото/.

Изработеното изменение не е по отношение на УПИ I-1, а по отношение на УПИ Х.-26. Между действащият регулационен план и предложеното изменение за УПИ Х.-26 съществува пълно съответствие по отношение на граници и предвиждане в застрояването. Вида на застрояване е прието и влязло в сила с ЧЗРКП за кв. 39в, п-ли I,II,III,IV,V,VI,VII,VIII,IX,X,XI,X. и одобрен със заповед РД-50-09-294/07.07.1993г. на главният архитект на С. и действащият ЗРКП за м-ст „Б., зона Б-17 част“ одобрен със заповед РД-09-50-742/29.12.1994г. От направените справки в архивите в р-н „С.“ не се установява собствениците на УПИ I-1 да са възразявали.

Основното застрояване в УПИ Х.-26 е предвидено в три височини което води до спазване на изискванията за разстояния на сградите от основното застрояване до страничните регулационни линии и до дъното на парцела, както и през улица. Проектираната сграда в УПИ Х.-26 е съобразена с тази намираща се в дъното. Сградата в УПИ Х.-3 която е разположена на север е с партерен етаж с нежилищна функция и затова неговата височина е извадена от тази на сградата в УПИ Х.-26. Ето защо в тази посока /северната/ частта от сградата е триетажна.

В УПИ I-1 към момента на огледа има две основни застроявания като сградата намираща се на ъгъла на улиците „С.“ и „К.“ е двуетажна с приблизителна височина 7,50м. на основното тяло. Самата сграда се състои от три части с различни височини видно от снимките приложени по делото. В дворното място има и една едноетажна еднофамилна сграда която е с приблизителна височина 3,30м И двете сгради са строителство, отразено в дворищната регулация от 1937г. и 1993г. Посоката на ослънчаване /източната/ и в двете сгради е откъм проектираното сключено застрояване в УПИ Х.-26.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

Съдът приема, че оспорването е направено в преклузивния срок, доколкото съобщението за издаден административен акт е от 03.04.2015г. на И. Н. Т., видно от известие за доставяне на л. 39 и приложеното на л. 43 от делото съобщение. По отношение на Ц. Т. Б. не са ангажирани доказателства за датата на съобщаване на жалбоподателите за издадената заповед № РД-09-50-118/19.02.2015г. Видно от констативен протокол при р-н С., СО, при обявяването на заповед № РД-09-50-118/19.02.2015г. са постъпили възражения на 17.04.2015г., които съдът

възприема като жалби срещу административния акт.

Със заповед № РД-09-50-118/19.02.2015г. на главния архитект на СО по т. 1 е одобрен проект за изменение на план за регулация на м. „Зона В-17“, кв. 39в, като промяната се изразява в отреждането на УПИ Х.-26 в УПИ Х.-369 за поземлен имот с идентификатор 68134.512.369 по зелените цифри и зачертавания, съгласно приложен проект. По т. 2 от същата заповед е одобрен Работен устройствен план /РУП/ в обхвата на УПИ Х. от кв. 39, м. „Зона В-17“, с корекции във виолетов цвят, по приложения проект.

Жалбата обаче е недопустима по отношение на т. 1 от заповед № РД-09-50-118/19.02.2015г., доколкото със същата не се засяга УПИ I-1, собственост на жалбоподателите. С одобреният проект се изменя регулационния план на УПИ Х.-26, като изменението се състои в отреждането на УПИ Х.-26 в УПИ Х.-369 за поземлен имот с идентификатор 68134.512.369, като новият УПИ се отрежда по кадастралната карта. С изменението на плана за регулация не се изменят общите регулационни граници със съседните УПИ IV-3, УПИ I-1 и УПИ Х.-24 и не се поставят в съответствие с имотните граници на имотите по кадастралната карта, както и не се отреждат имотите по кадастрална карта, както и не се променя предназначението на УПИ Х.-26. Предвид последното по отношение на И. заинтересовани лица по см. на чл. 131, ал. 1 във вр. с чл. 2, т. 1 и т. 4 от ЗУТ са само собствениците на УПИ Х.-26, а жалбата от собственици на съседни имоти се явява недопустима за разглеждане, поради което производството по делото в частта срещу т. 1 на заповед № РД-09-50-118/19.02.2015г. следва да бъде прекратено, а жалбата оставена без разглеждане.

Жалбата е допустима срещу т. 2 от заповед № РД-09-50-118/19.02.2015 г. като насочена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице от кръга на заинтересованите по см. на чл. 131, ал. 1, във вр. с чл. 2 от ЗУТ лица - чийто имот е непосредствено засегнат от предвижданията на плана, тъй като с РУП се регламентира застрояването на УПИ Х.-369, УПИ I-1 и УПИ Х.-24, а жалбоподателите са собственици на УПИ I-1.

Разгледана по същество, жалбата, в допустимата ѝ част, е неоснователна, по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

При извършената служебна проверка съдът намира, че оспорваната в настоящото производство заповед е издадена от компетентен административен орган като правомощията му произтичат от разпоредбата на чл. 129, ал. 2 във вр. с чл. 113 от ЗУТ, предоставени с т. 1.14 от Заповед № РД-09-1423/05.12.2012 г. на Кмета на Столична община

Заповедта е издадена в предвидената в чл. 59 от АПК форма, доколкото ЗУТ не предвижда различни изисквания към съдържанието и формата на акта - посочено е наименованието на органа, издател на акта, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подписи. Неразделна част от заповедта е и приложената към нея графична част.

Спазени са и административнопроизводствените правила за издаване на акта - административното производство е образувано по искане на собственика на УПИ Х.-26,

внесенят проект е обявен по надлежния ред на заинтересованите лица като им е дадена възможност да направят възражения и предложения по него, проектът е разгледан и приет с решение по т.6 от Протокол № ЕС-Г-60/05.08.2014г. и т. 10 от протокол № ЕС-Г-73/07.10.2014г. на ОЕСУТ в съответствие с разпоредбата на чл. 129, ал. 2 от ЗУТ. По аргумент от разпоредбата на чл. 124а, ал. 8 от ЗУТ, разрешение за изработване на проект за работен устройствен план по прилагането на действащ подробен устройствен план, не е необходимо.

Съгласно разпоредбата на чл. 110, ал. 1 от ЗУТ подробните устройствени планове могат да бъдат план за регулация и застрояване; план за регулация на улици и поземлени имоти без режим на застрояване; план за застрояване; работен устройствен план - РУП /план за застрояване и силуетно оформяне/ и парцеларни планове за елементите на техническата инфраструктура извън границите на урбанизираните територии. Следователно като вид подробен устройствен план, РУП се подчинява на всички изисквания, регламентирани в закона по отношение създаването и одобряването му.

В оспорената заповед като правни основания за издаването ѝ са посочени разпоредбите на чл. 113, ал. 1, 2 и 4, чл. 114, ал. 1, т. 1, чл. 115, ал. 1 и 1л. 2, чл. 21, ал. 2, чл. 30, ал. 1, чл. 31, ал. 2, т. 2 и чл. 32, ал. 1, 2 и 3 от ЗУТ.

Нормата на чл. 113, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ предвижда, че РУП се съставя за ограничена част от територията /отделен урегулиран поземлен имот или група урегулирани поземлени имоти/ и се изработва въз основа на действащ подробен устройствен план по чл. 110, ал. 1, т. 1, 2 и 3 или едновременно с него. С работен устройствен план не може да се променят характерът и начинът на застрояване, предвидени с действащия подробен устройствен план. РУП се съставя по искане на възложителя за конкретизиране на действащия подробен устройствен план само при условията на чл. 36 или при свързано застрояване в повече от два урегулирани поземлени имота, както е в настоящия случай. Ал.4 на същата разпоредба дефинира съдържанието на РУП - той определя точно: 1. разположението и очертанието на сградите в план, както и минималните разстояния между тях и до имотните граници - съобразно допустимите за съответната устройствена зона, плътност и интензивност на застрояване; 2. необходимите силуети, изясняващи: максималните височини на сградите и билата им в абсолютни коти; броя на етажите; формата и наклона на покривите и архитектурната връзка между сградите с оглед на правилното архитектурно-пространствено оформяне.

От доказателствата по делото и СТЕ се установи, че според Общия устройствен план /ОУП/ на С., УПИ Х.-26 попада в територия „жилищна зона с преобладаващо високо застрояване“ - ЖГ. В одобреният ЗРКП за м-ст „Б. зона Б-17 част“, кв. 39в със заповед РД-09-50-742/29.12.1994 г. и РД-09-50-203/06.04.1999 г. за поправка за ЯФГ на главният архитект на С. е предвидено свързано застрояване по [улица]в което попадат УПИ Х.-26, УПИ 1-1, УПИ Х.-24 и др. по реда, както и тези през улицата УПИ 1-26, Х.-25, ХХ-20

от кв.39б. В това предвиждане сградата в УПИ Х.-24 е изградена до кота корниз 564,82 при одобрена 569, 50, в УПИ 1-1 е предвидено застрояване на калкан с кота корниз 566,00 и в УПИ Х.-26 е предвидено застрояване на три височини/ +5, +4, +3/ за да бъдат спазени изискванията за разстояния на сградите на основното застрояване до страничните регулации и до дъното на парцела, както и разстоянията между жилищните сгради на основното застрояване през улица, /условия на чл.31 и 32 от ЗУТ/.

Разпоредбата на чл. 113, ал. 3 от ЗУТ предвижда, че с РУП могат да се допускат и изменения на границите на урегулираните поземлени имоти при спазване на условията по чл. 17 от ЗУТ - въз основа на заявление на заинтересуваните собственици и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи.

В настоящия случай обаче, процесният РУП не предвижда промяна в границите на УПИ. Процесният план предвижда запазване на свързания начин на застрояване и характера на застрояване. Според съдебния експерт основното застрояване в УПИ Х.-26 е предвидено в три височини което води до спазване на изискванията за разстояния на сградите от основното застрояване до страничните регулационни линии и до дъното на парцела, както и през улица. Проектираната сграда в УПИ Х.-26 е съобразена с тази намираща се в дъното. Сградата в УПИ Х.-3 която е разположена на север е с партерен етаж с нежилищна функция и затова неговата височина е извадена от тази на сградата в УПИ Х.-26. Между действащият регулационен план и предложеното изменение за УПИ Х.-26 съществува пълно съответствие по отношение на граници и предвиждане в застрояването. Вида на застрояване е прието и влязло в сила с ЧЗРКП за кв. 39в, п-ли I,II,III,IV,V,VI,VII,VIII,IX,X,XI,X. и одобрен със заповед РД-50-09-294/07.07.1993г. на главният архитект на С. и действащият ЗРКП за м-ст „Б. зона Б-17 част“ одобрен със заповед РД-09-50-742/29.12.1994г. От направените справки в архивите в р-н „С.“ не се установява собствениците на УПИ I-1 да са възразявали. По същество с РУП се изпълнява изискването на чл. 113, ал. 4, т. 1 от ЗУТ - определя точно разположението и очертанието на сградите в план.

Предвид това, че действащият ПУП предвижда свързано застрояване в УПИ Х.-26, УПИ 1-1, УПИ Х.-24, кв. 39в, м. „Зона В-17“, то изготвянето на РУП като предпоставка за разрешаване на строителството в който и да е от тях, е задължително – чл. 113, ал. 2, предл. 2 от ЗУТ. С оглед това, както и с оглед обстоятелството, че процесният РУП не променя характера и начина на застрояване, т.е. с него не се променя действащия за имотите регулационен и застроителен план, то съгласие на всички собственици на имоти по чл. 131, ал. 1, т. 1 от ЗУТ не е необходимо.

В тази връзка съдът намира за неоснователни изложените в жалбата и писмените бележки възражения. Според СТЕ налице е съответствие между показателите по ОУП, действащия ПУП и процесния РУП, подробно описано по-горе и каквото е изискването на закона. Касателно разминаването между

данните в КККР, обективирани в скица № 14096/06.03.2013г., приложена по делото на стр. 77 и показателите в ОУП, респ. ПУП относно плътност на застрояване, кинт, максимална кота корниз, минимална озеленена площ и пр. съдът споделя уточнението на съдебния експерт, дадено в о.с.з. от 18.05.2017г., че скица от кадастъра и регистрите, която показва, че там има ниско застрояване. Посочва още, че след като тази КК и КР са направени след като е изработен ПУП за този район кадастъра да се съобрази с тези данни, но това не било направено.

Към РУП за УПИ Х.-26 кв. 39в , м. „Зона Б-17“, р-н „С.“ има изработена експертна оценка за състоянието на трайната дървесна растителност съгласно чл.19 ал.4 от ЗУЗСО. В частта има геодезическо заснемане на съществуващата растителност, както и оценка на същата /л. 144 - 156 по делото/. Самото несъгласие с предвиденото свързано застрояване е следвало да бъде изразено към момента на одобряване на ЗРКП със заповед РД-09-50-742/29.12.1994г. и РД-09-50-203/06.04.1999г. поправка за ЯФГ на главният архитект на С..

Горното налага извод за правилно приложение от административния орган на материалния закон и обуславя неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същата следва да бъде уважена в размер на 200 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за правна помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 33-ти състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата от Ц. Т. Б. и И. Н. Т., двамата от [населено място], срещу заповед № РД-09-50-118/19.02.2015г. на главния архитект на Столична община, в частта по т. 1 с която е одобрен проект за изменение на план за регулация на м. „Зона В-17“, кв. 39в, промяна в отреждането на УПИ Х.-26 в УПИ Х.-369 за поземлен имот с идентификатор 68134.512.369 по зелените цифри и зачертавания, съгласно приложен проект, като недопустима за разглеждане, подадена от лица извън заинтересованите по чл. 131, ал. 2 от ЗУТ като

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част;

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Ц. Т. Б. и И. Н. Т., двамата от [населено място], срещу заповед № РД-09-50-118/19.02.2015 г. на главния архитект на Столична община, в частта по т. 2, с която е одобрен Работен устройствен план в обхвата на УПИ Х. от кв. 39, м. „Зона В-17“, с корекции във виолетов цвят, по приложения проект, като неоснователна;

ОСЪЖДА Ц. Т. Б. и И. Н. Т., двамата от [населено място] да заплатят на

Столична община сумата от 200 /двеста/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението в частта, с която производството по делото е прекратено /имащо характер на определение/ подлежи на оспорване с частна жалба пред ВАС в 7 дневен срок от получаване на препис от същото;

Решението в останалата му част подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: